

Sygn. akt VII U 1759/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Jacek Chaciński

Protokolant starszy protokolant Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 roku w Lublinie

sprawy z wniosku T. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury.

na skutek odwołania T. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 13 czerwca 2014 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że T. L. przysługuje prawo do obliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

sygn. akt VII U 1759/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 czerwca 2014 roku znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., po rozpoznaniu wniosku z dnia 5 czerwca 2014 roku, odmówił T. L. prawa do zmiany wysokości świadczenia na podstawie przepisów Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku poz. 1440 ze zm.) (decyzja – T. II k. 9 a.e.). W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odmawia ustalenia emerytury na podstawie art.26 ustawy ponieważ decyzją z dnia 19 grudnia 2003 r ustalono wnioskodawczyni prawo do emerytury od 1 grudnia 2003 r na podstawie art.29 ustawy. Organ rentowy podniósł, że decyzją z dnia 25 marca 2009 r. podjął wypłatę emerytury od 1 stycznia 2009 r.

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni złożyła odwołanie wnosząc o jej zmianę oraz obliczenie emerytury wg art. 26 w zw. z art. 55 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Skarżąca w uzasadnieniu odwołania wskazała, iż w jej ocenie spełnia wszystkie przesłanki do przeliczenia mu emerytury w oparciu o wyżej wskazane przepisy (odwołanie - k. 2 - 5 akta sprawy)

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując w całości uzasadnienie zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 7 a.s.).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe (protokoły - k. 16 - 16 v. oraz 28v a.s.),

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

T. L. urodzona (...), w dniu 11 grudnia 2003 roku złożyła do organu rentowego wniosek o emeryturę (wniosek - k. 1 – 4 T.1 a.e.). Wnioskodawczyni do ustalenia podstawy wymiaru emerytury wskazała wynagrodzenia z lat 1993 - 2002 (wniosek - k. 2 a.e.).

Decyzją z dnia 19 grudnia 2003 roku organ rentowy przyznał T. L. prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2003 roku zawieszając jej wypłatę z powodu kontynuowania zatrudnienia (decyzja - k. 41 - 42 T.1 a.e.).

Decyzją z dnia 25 marca 2009 r. organ renty po rozpoznaniu wniosku wnioskodawczyni z dnia 22 stycznia 2009 r. wznowił wypłatę świadczenia od dnia od 1 stycznia 2009 r. i ponownie ustalił jej wysokość.

W dniu 6 czerwca 2014 roku ubezpieczona złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. wniosek o emeryturę.

Organ rentowy w dniu 13 czerwca 2014 roku wydał zaskarżoną decyzję (decyzja - k. 49 a.e.).

Wysokość emerytury wnioskodawczyni ustalona na podstawie art.55 w zw. z art.26 ustawy na dzień 1 czerwca 2014 r. wyniosłaby 5298,52 zł brutto. Byłaby ona zatem wyższa niż dotychczas pobierana (pismo organu rentowego z dnia 23 grudnia 2014 r. k.17-18).

Powyższy stan faktyczny miał bezsporny charakter, albowiem składające się na niego okoliczności wynikają z dokumentów, pochodzących od organu rentowego i którym ubezpieczona nie zaprzeczyła.

Odwołanie wnioskodawczyni zasługuje na uwzględnienie

Stosownie do art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 roku, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Powyższy przepis umożliwia ustalenie wysokości świadczenia osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na starych zasadach (art. 27) według reguł obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku (tj. na zasadach art. 26), o ile osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu 60/65 lat życia i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po dniu 31 grudnia 2008 roku, a emerytura obliczona w myśl art. 26 okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53.

Warunek określony w art.55 ustawy spełnia przede wszystkim osoba, która nie jest emerytem, ale spełnia przesłanki do przejścia na emeryturę wskazane w treści art.27 ustawy.

Uprawnienie powyższe zachowuje także osoba, która po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuowała ubezpieczenie i wystąpiła o emeryturę po 31 grudnia 2008 r. **pomimo, że wcześniej złożyła wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą**(zob. n.p. uchwała SN z dnia 4 lipca 2013 roku II UZP 4/13; orzecznictwo w tym zakresie jest już utrwalone).

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni, na podstawie decyzji z dnia 19 grudnia 2009 roku miała przyznane prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2003 r. Po tej dacie kontynuowała ubezpieczenie. Po dniu 31 grudnia 2008 r. złożyła wniosek o obliczenie emerytury na podstawie art.26 ustawy. W związku z powyższym T. l. spełnia przesłanki wymienione w art.55 ustawy i ma prawo do przedmiotowego przeliczenia emerytury.

Mając na uwadze powyższe na mocy powołanych przepisów oraz w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.